

ДОСТОЙНИЙ СИН ЗЕМЛІ ПЕРЕМИШЛЯНСЬКОЇ

Пішов у вічність д-р Олександр Гудзяк (1926—2006)

26 квітня 2006 р. українська громада, що зібралася на українському цвинтарі в Савт Бавнд Бруку, відпровадила на вічний спочинок доктора-стоматолога Олександра Гудзяка, який після тривалої недуги помер 22 квітня.

25 квітня у Сиракузах Пасхальний канон і Божественну Літургію відслужили 13 священиків: о. ректор Борис Гудзяк, о. парох д-р Іван Кащак, о. сотруди́ник Роман Малярчук, оо. диякони Мирон Ткач і Едвард Галвина, сослужили, о. митрат проф. Андрій Чировський, о. Тарас Лончина, о. проф. Петро Галадза, о. ректор Кен Новаківський, о. д-р Андрій Онуферко, о. д-р Роман Лобай, о. Михайло Лоза і о. Роман Рицар за численної участі мирян.

Вдумливу прощальну проповідь виголосив о. Іван Кащак. Під час тризни в Сиракузах прощали покійного друзі дитинства в Україні, студенти з німецьких часів у Мюнхені. Присутніми були члени пластового куреня „Хрестоносці“, члени Лікарського товариства, Патріархального мирянського й кооперативного руху, у яких покійний був активним членом і мав провідну роллю.

26 квітня на цвинтарі Святого Андрея відбувся обряд поховання, який довершив владика Василь (Лостен) при співслужінні о. ректора УКУ Бориса Гудзяка, о. Роберта Тафта з Рима, о. Марка Морозовича, о. диякона Юрія Малаховського, о. протодиякона Ігора Бойка при численній участі родини, близьких друзів і знайомих покійного. Архiepіскоп УПЦ Антоній висловив о. Борисові родині співчуття з приводу смерті батька. Владика Василь сказав слово про життєвий шлях покійного, також над могилою промовляв прощальні слова о. Борис Гудзяк, який зі зворушенням й особливим теплом окреслив життєвий шлях батька, з яким ще кілька тижнів перед його відходом був разом у горах.

Олександр Гудзяк прийшов на світ 19 січня 1926 р. в селі Поморянах на Перемишлянщині. Був десятою дитиною у багатодітній родині.

Після чину поховання відбулися поминки, на які присутніх від імени родини покійного запросив о. Борис. Під час поминок, що їх розпочав прощальним словом про батька молодший син Марко, було підкреслено,

що покійний належав до дуже працьовитих людей. Перед другим приходом більшовиків на західні українські землі Олександр Гудзяк долучився до великого виходу з рідних земель і подався у невідомість на Захід. Пройшов нелегкий життєвий шлях. Не гаючи часу, у Мюнхені, вписався на студії медичного факультету Максиміліян-університету, які закінчив у Нью-Йорку з спеціальністю хірурга-стоматолога. Опісля у Сиракузах відкрив своє бюро.

Олександр Гудзяк одружився з Ярославою Шипулою. Подружжя має двох синів, яким дало родинне і релігійне виховання. Старший Борис є ректором УКУ. Марко здобув докторат з урології.

Олександр Гудзяк віддав належне прибраній батьківщині — США, відбувши військову службу в американській армії. Брав активну участь в українському громадсько-політичному і церковному житті. Покійний був великим жертводавцем на різні українські потреби, а зокрема на Український католицький університет у Львові, на Церкву, Український Гарвадський проєкт, Український музей у Нью-Йорку та інші українські справи.

На поминках зі словом про покійного виступали Ольга Гнатейко від Українського музею у Нью-Йорку, проф. Франк Сисин — від Канадського інституту українських студій та науковців при Гарвардському університеті, д-р Роман Протик — від Фонду катедри українознавства, о. проф. д-р Роберт Тафт, Володимир Турчиновський — професор УКУ у Львові, прочитав листа від студентів Університету, Роман Кизик — від Української освітньої фундації, Оксана Ворох — від приятелів, Ігор Шуст — від друзів УКУ у Філадельфії й автор цих рядків — від Патріархального руху. Отець диякон Юрій Малаховський висловив особливу подяку о. Робертові Тавтові за його участь у похоронних обрядах.

На закінчення о. Борис подякував від мами, брата і родини за теплі слова співчуття, присутнім за участь.

Вічна пам'ять Покійному!

Микола ГАЛІВ